

Lag om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård;

utfärdad den 2 april 2009.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens syfte

1 § Denna lag syftar till att en god och säker vård av djur och en god djurhälsa uppnås. Lagen ska vidare bidra till att samhällets krav på djurskydd, smittskydd och livsmedelssäkerhet tillgodoses.

Lagens innehåll

2 § I lagen finns bestämmelser om

- skyldigheter och ansvar för djurhälsopersonal m.fl. (2 kap.),
- behörighetsregler (3 kap.),
- begränsningar i rätten att vidta hälso- och sjukvårdande åtgärder på djur (4 kap.),
- tillsyn (5 kap.),
- disciplinpåföljd och återkallelse av behörighet m.m. (6 kap.),
- Ansvarsnämnden för djurens hälso- och sjukvård (7 kap.), och
- straffbestämmelser och överklagande m.m. (8 kap.).

Definitioner

3 § Med djurens hälso- och sjukvård avses i denna lag åtgärder som vidtas för att medicinskt förebygga, påvisa, lindra eller bota sjukdom, skada eller därmed jämförligt tillstånd hos djur.

Med djurens hälso- och sjukvård jämställs även utförande av operativa ingrepp på eller givande av injektioner till djur i andra syften än de som följer av första stycket.

Djurförsök enligt 1 c § djurskyddslagen (1988:534) omfattas inte av begreppet.

¹ Prop. 2008/09:94, bet. 2008/09:MJU20, rskr. 2008/09:197.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22, Celex 32005L0036).

4 § Med djurhälsopersonal avses i denna lag personer som utövar verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård och som

1. har legitimation enligt 3 kap. 1 §,
2. har godkännande enligt 3 kap. 5 eller 6 §,
3. enligt föreskrifter som har utfärdats med stöd av 3 kap. 9 § tillhandahåller tjänster inom yrket under ett tillfälligt besök i Sverige, eller
4. enligt föreskrifter som har utfärdats med stöd av 3 kap. 3 § har ett särskilt tillstånd att utöva veterinäryrket i den utsträckning som anges i varje särskilt fall.

2 kap. Skyldigheter och ansvar för djurhälsopersonal m.fl.

Allmänna skyldigheter

1 § Den som tillhör djurhälsopersonalen ska

1. fullgöra sina arbetsuppgifter i överensstämmelse med vetenskap och beprövad erfarenhet,
2. iaktta noggrannhet och omsorg vid utfärdande av intyg om djurs hälsotillstånd eller vård, och
3. föra journal över djurhälsovård och djursjukvård.

Ansvar m.m.

2 § Den som tillhör djurhälsopersonalen får enbart fullgöra uppgifter som han eller hon har kompetens för och bär själv ansvaret för hur han eller hon fullgör sina arbetsuppgifter.

3 § Om det är förenligt med kravet på en god och säker vård får den som tillhör djurhälsopersonalen överlåta en arbetsuppgift till någon annan som tillhör djurhälsopersonalen.

Den som överlåter en arbetsuppgift till någon annan som tillhör djurhälsopersonalen ansvarar för att denne har förutsättningar att fullgöra uppgiften. Om det behövs ska särskilda instruktioner lämnas.

Tystnadsplikt

4 § Den som inom enskild verksamhet tillhör eller har tillhört djurhälsopersonalen eller är eller har varit medhjälpare till sådan personal får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i sin yrkesutövning har fått veta om enskildas affärs- eller driftsförhållanden.

Som obehörigt röjande anses inte att någon fullgör sådan uppgiftsskyldighet som följer av lag eller förordning.

I det allmännas verksamhet gäller bestämmelserna i sekretesslagen (1980:100).

Bemyndigande

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. inskränkningar i rätten att överlåta arbetsuppgifter enligt 3 §, och

2. de ytterligare skyldigheter för djurhälsopersonalen som behövs för en god och säker vård.

SFS 2009:302

3 kap. Behörighetsregler

Legitimation

1 § Legitimation för yrket ska efter ansökan meddelas den som har avlagt

1. veterinärexamen i Sverige (yrkestitel veterinär),
2. examen i djuromvårdnad från högskoleutbildning på grundnivå enligt föreskrifter meddelade med stöd av andra stycket (yrkestitel djursjukskötare).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om legitimation för den som har avlagt examen i djuromvårdnad och för den som har genomgått utbildning utomlands.

Legitimation får inte meddelas om förhållandena är sådana att legitimationen skulle ha återkallats enligt bestämmelserna i 6 kap. om sökanden varit legitimerad.

2 § Beteckningen legitimerad får i verksamheten inom djurens hälso- och sjukvård användas endast av den som har fått legitimation enligt 1 §.

Rätt att utöva veterinäryrket

3 § Behörig att utöva yrke som veterinär är endast den som har

1. legitimation för yrket enligt 1 §,
2. rätt till sådan yrkesutövning enligt föreskrifter meddelade med stöd av 9 §, eller
3. särskilt tillstånd att utöva yrket enligt föreskrifter meddelade med stöd av andra stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om särskilt tillstånd att utöva veterinäryrket i den utsträckning som anges i varje särskilt fall.

Skyddad yrkestitel

4 § En yrkestitel enligt 1 § (skyddad yrkestitel) får användas i verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård endast av den som enligt nämnda paragraf har legitimation för yrket eller av den som enligt föreskrifter meddelade med stöd av 3 § andra stycket eller 9 § har rätt att utöva veterinäryrket.

Den som saknar behörighet att använda en skyddad yrkestitel får inte heller använda en titel som kan förväxlas med en sådan.

Godkännande som hovslagare och för verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård

5 § Godkännande som hovslagare får meddelas efter ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken utbildning eller praktisk erfarenhet som krävs för sådant godkännande.

SFS 2009:302

Beteckningen godkänd hovslagare får i verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård användas endast av den som fått godkännande enligt första stycket.

6 § Den som har legitimation enligt lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område får efter ansökan godkännas för verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka yrken som kan komma i fråga för godkännande enligt första stycket, och

2. vilken utbildning eller praktisk erfarenhet som krävs för sådant godkännande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får även meddela föreskrifter om godkännande för verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård för den som har genomgått utbildning utomlands eller har behörighet att utöva yrket i ett annat land.

Beteckningen godkänd för verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård får i verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård användas endast av den som fått godkännande enligt första stycket.

7 § Godkännande som hovslagare eller för yrkesverksamhet inom djurens hälso- och sjukvård får inte meddelas om förhållandena är sådana att godkännandet skulle ha återkallats enligt bestämmelserna i 6 kap. om sökanden hade varit godkänd.

Specialistkompetens

8 § En veterinär får efter ansökan godkännas som specialist.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken vidareutbildning som krävs för sådant godkännande.

Endast den veterinär som är godkänd som specialist inom viss gren av veterinäryrket får i verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård ange att han eller hon är specialist inom den gren som avses med specialiteten (skyddad specialistbeteckning).

Tillfälligt utövande av tjänster

9 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i fråga om yrken som omfattas av detta kapitel meddela föreskrifter om tillfälligt tillhandahållande av tjänster, utan svensk legitimation eller svenskt godkännande för yrket, för yrkesutövare som är etablerade i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller i Schweiz.

Bestämmelser om förfarandet

10 § Ansökningar om legitimation, särskilt tillstånd att utöva yrke, godkännande och specialistkompetens prövas av Statens jordbruksverk.

11 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för handläggning av ärenden enligt detta kapitel.

4 kap. Begränsningar i rätten att vidta hälso- och sjukvårdande åtgärder på djur

1 § Den som utan att tillhöra djurhälsopersonalen yrkesmässigt utövar verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård får inte

1. behandla djur som det finns anledning att misstänka har angripits av sjukdom på vilken epizootilagen (1999:657) eller zoonoslagen (1999:658) är tillämplig,

2. utföra operativa ingrepp på eller ge injektioner till djur eller utföra annan behandling som kan orsaka ett lidande som inte är obetydligt, eller

3. behandla djur under allmän bedövning eller under lokal bedövning genom injektion.

2 § Vad som sägs i 1 § 2 och 3 gäller inte brådskande åtgärder som vidtas i syfte att rädda djurets liv eller att lindra dess lidande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ytterligare undantag från 1 §.

5 kap. Tillsyn

Tillsynsmyndigheter

1 § Den som tillhör djurhälsopersonalen står vid utövande av verksamhet enligt denna lag under tillsyn av Jordbruksverket och länsstyrelsen (tillsynsmyndigheter). Regeringen meddelar närmare föreskrifter om ansvarsfördelningen mellan tillsynsmyndigheterna.

2 § En tillsynsmyndighet ska genom rådgivning, information och på annat sätt underlätta för dem som tillhör djurhälsopersonalen att fullgöra sina skyldigheter enligt lagen samt de föreskrifter och beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Tillsynsmyndighetens befogenheter

3 § Tillsynsmyndigheten har i den utsträckning som behövs för tillsynen rätt att

1. på begäran få upplysningar av den som tillhör djurhälsopersonalen,

2. få ta del av eller tillfälligt omhänderta handlingar, prover och annat material som rör verksamheten, och

3. få tillträde till områden, anläggningar, byggnader och andra utrymmen som används i verksamheten och där besiktiga djur, göra undersökningar och ta prover.

Skyldigheter för djurhälsopersonalen

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att den som tillhör djurhälsopersonalen är skyldig att lämna kontaktuppgifter till tillsynsmyndigheten.

5 § Den som är föremål för tillsyn ska tillhandahålla den hjälp som behövs för att tillsynen ska kunna genomföras.

Hjälp av polismyndigheten

6 § Polismyndigheten ska lämna tillsynsmyndigheten den hjälp som behövs vid tillsynen.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att polisens särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver tillgripas, eller
2. det annars finns synnerliga skäl.

Åtgärder mot djurhälsopersonal

7 § Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att lagen och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen ska följas.

Förelägganden får förenas med vite. Om tillsynsmyndigheten har anledning att misstänka att någon har begått en gärning som kan föranleda straff, får myndigheten dock inte vid vite förelägga den misstänkte att medverka i utredningen.

8 § Om Jordbruksverket anser att det finns skäl för beslut om prøvotid, återkallelse av legitimation eller annan behörighet eller begränsning av förskrivningsrätt enligt 6 kap., ska verket anmäla detta hos Ansvarsnämnden för djurens hälso- och sjukvård.

Om länsstyrelsen anser att det finns skäl för disciplinpåföljd enligt 6 kap. 1 § ska länsstyrelsen anmäla detta hos Ansvarsnämnden för djurens hälso- och sjukvård.

9 § Om en tillsynsmyndighet finner att någon som tillhör djurhälsopersonalen är skäligen misstänkt för att i sin yrkesutövning ha begått ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse, ska myndigheten, om inte annat följer av 7 kap. 15 §, göra anmälan till åtal.

6 kap. Disciplinpåföljd och återkallelse av behörighet m.m.

Disciplinpåföljd

1 § Om någon som tillhör djurhälsopersonalen uppsåtligen eller av oakt-samhet åsidosätter sina skyldigheter vid verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård får disciplinpåföljd åläggas. Om felet med hänsyn till samtliga omständigheter är ringa eller om det framstår som ursäktligt får disciplinpåföljd underlåtas.

Disciplinpåföljd är erinran eller varning.

Disciplinpåföljd får inte meddelas någon för att han eller hon har åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket till följd av deltagande i strejk eller i en därmed jämförlig stridsåtgärd.

2 § Om någon som tillhör djurhälsopersonalen har anmälts till åtal, får ett disciplinärt förfarande enligt 1 § inte inledas eller fortsättas i fråga om den förseelse som avses med åtgärden. Underrättelse om anmälan enligt 7 kap. 9 § får dock ske.

Om en gärning har prövats i straffrättslig ordning, får ett förfarande enligt 1 § om disciplinpåföljd inledas eller fortsättas endast om gärningen, av någon annan orsak än bristande bevisning, inte har ansetts vara något brott.

3 § Disciplinpåföljd får inte åläggas någon om han eller hon inte inom två år efter förseelsen har underrättats om anmälan.

Disciplinpåföljd får inte åläggas senare än tio år efter förseelsen.

4 § Den som har överträtt ett vitesföreläggande som meddelats med stöd av 5 kap. 7 § får inte åläggas disciplinpåföljd för en förseelse som omfattas av föreläggandet.

Prövotid

5 § En prövotid om tre år kan beslutas för den som fått legitimation eller annan behörighet att utöva yrke enligt denna lag,

1. om han eller hon varit oskicklig vid utövning av sitt yrke eller på annat sätt visat sig vara olämplig att utöva yrket och varning inte framstår som en tillräckligt ingripande åtgärd, eller

2. om det kan befaras att han eller hon på grund av sjukdom eller någon liknande omständighet inte kommer att kunna utöva sitt yrke tillfredsställande.

Återkallelse av legitimation och annan behörighet

6 § Legitimation eller annan behörighet att utöva ett yrke enligt denna lag ska återkallas om den legitimerade eller den som fått behörigheten

1. varit grovt oskicklig vid utövning av sitt yrke inom djurens hälso- och sjukvård eller på annat sätt visat sig vara uppenbart olämplig att utöva yrket,

2. på grund av sjukdom eller någon liknande omständighet inte kan utöva yrket tillfredsställande,

3. begär att legitimationen eller behörigheten återkallas, eller

4. meddelats beslut om prövotid enligt 5 § 1 och under prövotiden på nytt varit oskicklig vid utövning av sitt yrke eller på annat sätt visat sig vara olämplig att utöva yrket.

Om det finns särskilda skäl får återkallelse underlåtas i fall som avses i första stycket 4, varvid beslut om prövotid kan meddelas ytterligare en gång.

Har någon som har fått legitimation eller annan behörighet i Sverige på grund av auktorisation i ett annat land förlorat denna auktorisation, ska legitimationen eller behörigheten återkallas.

7 § Om det finns grundad anledning att anta att en yrkesutövares legitimation eller annan behörighet bör återkallas enligt 6 § första stycket 2, får yrkesutövaren föreläggas att låta sig undersökas av den läkare som anvisas honom eller henne.

Om ett föreläggande om läkarundersökning har beslutats, får legitimationen eller behörigheten återkallas för tiden till dess frågan om återkallelse har prövats slutligt.

Har yrkesutövaren inte följt ett föreläggande om läkarundersökning inom ett år från det att han eller hon fick del av detta, får legitimationen eller behörigheten återkallas.

Begränsning av förskrivningsrätt

8 § Om en veterinär missbrukar sin behörighet att förskriva narkotiska eller alkoholhaltiga läkemedel eller teknisk sprit, får denna behörighet dras in eller begränsas. Behörigheten får också dras in eller begränsas om veterinären själv begär det.

9 § Om det finns sannolika skäl för misstanke om sådant missbruk som avses i 8 §, får behörigheten dras in eller begränsas till dess frågan om indragningen eller begränsningen har prövats slutligt.

Ett beslut enligt första stycket gäller i högst sex månader. Om det finns särskilda skäl, får beslutets giltighet förlängas med ytterligare högst sex månader.

Ny behörighet

10 § Har en legitimation eller annan behörighet återkallats, eller har en behörighet att förskriva narkotiska eller alkoholhaltiga läkemedel eller teknisk sprit dragits in eller begränsats, ska en ny legitimation respektive behörighet meddelas efter ansökan när förhållandena medger det.

7 kap. Ansvarsnämnden för djurens hälso- och sjukvård

Sammansättning och beslutförhet m.m.

1 § Frågor om disciplinpåföljd enligt denna lag samt frågor som avses i 6 kap. 5–10 §§ prövas av Ansvarsnämnden för djurens hälso- och sjukvård.

2 § Ansvarsnämnden består av ordförande och sju andra ledamöter.

Ordföranden ska vara eller ha varit ordinarie domare. Två ledamöter ska vara veterinärer. Övriga ledamöter utses bland personer som har erfarenhet från djurens hälso- och sjukvård och bland personer som har insikt i djurhållning samt bland personer som kan anses företräda allmänhetens intressen.

Regeringen utser ordföranden, övriga ledamöter och, i den utsträckning det behövs, ersättare för dem. För ersättare gäller vad som sägs om ledamöter.

3 § Ansvarsnämnden är beslutför med ordföranden och minst fem andra ledamöter.

Ordföranden får ensam fatta beslut

1. som innebär att ett ärende avgörs i sak, om det är uppenbart att ärendet inte kan leda till någon påföljd och om ärendet inte heller rör ansökan om att återfå legitimation eller annan behörighet, eller

2. som inte innefattar ett slutligt avgörande i sak, dock inte beslut om föreläggande att genomgå läkarundersökning enligt 6 kap. 7 § första stycket eller om tillfällig indragning eller begränsning enligt 6 kap. 9 § eller om utdömande av vite enligt 11 § andra stycket i detta kapitel.

Ärenden som har avgjorts av ordföranden ensam ska anmälas vid nästa sammanträde med nämnden.

4 § I fråga om jäv mot ledamot i ansvarsnämnden ska bestämmelserna i 4 kap. rättegångsbalken om jäv mot domare tillämpas.

5 § Om det framkommer skiljaktig mening vid en överläggning i ansvarsnämnden, ska bestämmelserna i 29 kap. rättegångsbalken om omröstning i domstol med endast lagfarna ledamöter tillämpas. Ordföranden säger sin mening först.

Handläggning i ansvarsnämnden

6 § Ärenden om disciplinpåföljd ska tas upp på anmälan av en tillsynsmyndighet eller av ägaren eller annan som har det eller de djur som saken gäller i sin vård. Har både Jordbruksverket och länsstyrelsen anmält ett ärende, för verket det allmänna talan vid ansvarsnämnden.

Frågor som avses i 6 kap. 5–10 §§ ska tas upp på anmälan av Jordbruksverket eller på ansökan av den som saken gäller.

Bestämmelser om rätt för Riksdagens ombudsmän och för Justitiekanslern att göra anmälan i sådana ärenden som avses i första och andra styckena samt om handläggningen av sådana ärenden finns i 6 § lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän och i 6 § lagen (1975:1339) om Justitiekanslerns tillsyn.

7 § Ansökan eller anmälan ska göras skriftligen.

8 § Är en anmälan så ofullständig att den inte kan läggas till grund för en prövning i sak, ska ansvarsnämnden förelägga anmälaren att inom viss tid avhjälpa bristen. Om anmälaren inte följer föreläggandet, får anmälan avvisas. Vad som sägs om anmälan gäller också i fråga om ansökan.

9 § En anmälan enligt 6 § och det som hör till handlingen ska snarast överlämnas till den som anmälan avser. Mottagaren ska föreläggas att svara inom viss tid.

Underrättelse enligt första stycket behövs inte om det är uppenbart att anmälan inte kan bifallas eller att underrättelsen är onödig.

10 § Förfarandet hos ansvarsnämnden är skriftligt. Muntlig förhandling får dock förekomma när det kan antas vara till fördel för utredningen.

11 § Ansvarsnämnden ska se till att varje ärende blir tillräckligt utrett. Överflödigt utredning ska avvisas.

Ansvarsnämnden får förelägga den som innehar journaler och andra handlingar som behövs för utredningen att ge in dessa. Föreläggandet får förenas med vite.

12 § Om en fråga kräver särskild sakkunskap får ansvarsnämnden anlita även andra sakkunniga än myndigheter i frågan.

Beträffande sådana sakkunniga tillämpas 40 kap. 2–7 och 12 §§ rättegångsbalken. Sakkunniga har rätt till ersättning av allmänna medel för sitt uppdrag. Ansvarsnämnden får bevilja förskott på sådan ersättning.

13 § Till muntlig förhandling ska parterna kallas. En enskild får kallas att inställa sig personligen vid påföljd att det inte utgör hinder för ärendets vidare handläggning och avgörande om han eller hon uteblir.

En enskild part, som har inställt sig till en muntlig förhandling, får av ansvarsnämnden beviljas skälig ersättning av allmänna medel för kostnader för resa och uppehälle. Nämnden får bevilja förskott på ersättningen. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen.

14 § Bestämmelserna i 20 och 21 §§ förvaltningslagen (1986:223) ska tillämpas även på beslut enligt 6 kap. 7 § första och andra styckena samt 9 § första stycket.

15 § Om ansvarsnämnden i ett ärende anser att det finns förutsättningar för anmälan till åtal som anges i 5 kap. 9 §, ska nämnden göra en sådan anmälan.

8 kap. Straffbestämmelser och överklagande m.m.

Straffbestämmelser

1 § Om någon, vars legitimation som veterinär har återkallats eller vars behörighet att utöva veterinäryrket av annan anledning har upphört, obehörigen och mot ersättning utövar veterinäryrket, döms han eller hon för obehörig utövning av veterinäryrket till böter eller fängelse i högst ett år. Detsamma gäller en veterinär med begränsad behörighet som bryter mot de villkor som gäller för behörigheten.

2 § En veterinär som bryter mot 3 kap. 8 § tredje stycket döms till böter.

3 § Den som bryter mot bestämmelserna i 3 kap. 2 eller 4 §, 5 § tredje stycket eller 6 § fjärde stycket döms till böter.

4 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som utan att tillhöra djurhälsopersonalen vid yrkesmässig verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bryter mot 4 kap. 1 §, eller

2. tillfogar ett djur lidande eller skada, som inte är ringa, eller framkallar fara för sådan effekt, oavsett om lidandet, skadan eller faran orsakats av olämplig behandling eller genom avbrott i eller dröjsmål med veterinär vård.

Den omständigheten att någon på grund av brist i utbildning och erfarenhet inte kunnat inse sjukdomens natur eller förutse lidandet, skadan eller faran befriar honom eller henne inte från ansvar.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf om gärningen är belagd med straff enligt 1 §.

5 § Till ansvar enligt 1–4 §§ ska inte dömas om gärningen är belagd med strängare straff i annan lag.

Överklagande av ansvarsnämndens beslut

6 § Ansvarsnämndens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

7 § Ansvarsnämndens beslut får överklagas även av

1. Jordbruksverket, eller
2. den länsstyrelse som varit yrkesutövarens motpart i nämnden, om beslutet har gått länsstyrelsen emot.

Bestämmelser om rätt för Riksdagens ombudsmän och för Justitiekanslern att söka ändring i beslut om disciplinpåföljd, provotid eller i behörighetsfråga med anledning av fel i yrkesutövningen finns i 7 § lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän och i 7 § lagen (1975:1339) om Justitiekanslerns tillsyn. Sådant överklagande ska ske inom tre veckor från det att beslutet meddelades.

8 § Beslut av ansvarsnämnden som inte innebär att ett ärende avgörs får överklagas endast i samband med överklagande av det slutliga beslutet i ärendet.

Ett beslut som inte är slutligt får dock överklagas särskilt när ansvarsnämnden har

1. ogillat en invändning om jäv mot ledamot av nämnden eller en invändning om att det finns hinder mot prövningen,
2. avvisat ett ombud eller ett biträde,
3. förordnat om saken i avvaktan på att ärendet avgörs,
4. förelagt någon att genomgå läkarundersökning enligt 6 kap. 7 § första stycket,
5. förelagt någon vid vite enligt 7 kap. 11 § andra stycket att inkomma med journaler eller andra handlingar,
6. dömt ut vite, eller
7. förordnat om ersättning för någons medverkan i ärendet.

9 § Beslut i frågor som avses i 6 kap. 5–10 §§ gäller omedelbart om inte annat anges i beslutet.

Har en domstol efter överklagande beslutat om inhibition av ett beslut om provotid, men därefter ändå fastställt beslutet, ska den tid under vilken beslutet varit inhiberat räknas av från provotiden.

10 § Anmälaren är motpart till den yrkesutövare som har överklagat ansvarsnämndens eller domstols slutliga beslut enligt denna lag. Om en enskild

har anmält disciplinärendet är också Jordbruksverket yrkesutövarens motpart. Om Jordbruksverket har överklagat beslutet, förs det allmänna talan av verket.

Vad som sägs i första stycket gäller inte om Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern har överklagat ansvarsnämndens eller en domstols beslut.

Bestämmelsen i 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291) om förvaltningsmyndighets partställning gäller inte i fråga om mål där ansvarsnämnden fattat beslut enligt denna lag.

Överklagande av Jordbruksverkets och länsstyrelsens beslut

11 § Jordbruksverkets eller länsstyrelsens beslut i ett särskilt fall får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, om beslutet gäller

1. legitimation, särskilt tillstånd att utöva yrke, godkännande och specialistkompetens enligt 3 kap., eller
2. föreläggande enligt 5 kap. 7 §.

Andra beslut av Jordbruksverket eller länsstyrelsen enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

12 § Beslut som Jordbruksverket, länsstyrelsen eller allmän förvaltningsdomstol meddelar med stöd av denna lag gäller omedelbart om inte annat bestäms.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010, då lagen (1994:844) om behörighet att utöva veterinäryrket ska upphöra att gälla.

2. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i fråga om ansökningar om legitimation som djursjukskötare som görs före utgången av 2014 meddela föreskrifter om vilka yrkeskvalifikationer som ska anses vara likvärdiga med en sådan examen som avses i 3 kap. 1 § första stycket 2 denna lag.

3. Beslut om provotid får inte meddelas enbart på grundval av omständigheter som hänför sig till tid före lagens ikraftträdande.

4. För förseelser som begåtts före denna lags ikraftträdande ska bestämmelserna om preskription i 12 § lagen (1994:844) om behörighet att utöva veterinäryrket tillämpas.

5. I fråga om ärenden som har anmälts till Veterinära ansvarsnämnden före den 1 januari 2010 gäller 23 och 32 §§ lagen (1994:844) om behörighet att utöva veterinäryrket.

6. Vid handläggningen av ärenden där beslut av Veterinära ansvarsnämnden har överklagats före den 1 januari 2010 gäller 35 § lagen (1994:844) om behörighet att utöva veterinäryrket.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

ESKIL ERLANDSSON
(Jordbruksdepartementet)